

står tilbage, når Fremskridtspartiet – undskyld, Dansk Folkeparti – kritiserer ordningen for forringelser osv., må jo være, at vi ikke ofrer nok på det. Der ser vi jo heller ingen forslag fra Dansk Folkeparti om, hvordan man vil finansiere selve ordningen her, og hvor alle de her ekstra milliarder og alle de gode ting, som Dansk Folkeparti vil klare for befolkningen, skal komme fra. Det ser vi aldrig nogen sinde forslag til, kun det modsatte.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Nu lagde jeg mærke til, da hr. Bjarne Laustsen var heroppe, at han var ved at tage fejl af Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, og det har han åbenbart også gjort, når han har hørt, at Dansk Folkeparti skulle have sagt nej til en fortsættelse af den efterlønsordning, vi havde. Jeg tror også, hr. Bjarne Laustsen godt er klar over, at det ikke er den rene sandhed, han kommer herop med.

Lige gyldigt, hvad man siger til hr. Bjarne Laustsen eller Socialdemokratiet om den her efterlønslov, så priser de den i høje toner og tror, det er et guldæg, de har fundet. Lad os nu se i fremtiden, hvordan folk reagerer på det, der er lavet her, og som jeg kalder noget juks af en lovgivning over for de folk, der er nedslidt, og som har haft mulighed for at gå på efterløn uden at blive ramt på pensioner eller andre ting.

Frank Aaen (EL):

Det mest utrolige ved den debat, vi lige har haft, er i virkeligheden, at det er tydeligt, at Socialdemokratiet ikke har lært noget som helst af det forløb, der har været omkring efterlønnen. Det er tydeligt, at hr. Bjarne Laustsen står her på talerstolen og nærmest lukker øjnene og prøver at fremstille den efterlønsforringelse, der nu bliver gennemført, som en sejr. Nu er alle glade, kunne vi høre. Nej, alle er ikke glade. Det er stadig væk det største tillidsbrud i nyere tid mellem Socialdemokratiet og dets vælgere.

Hør også lige enkeligheden i debatten. Socialdemokratiet forsøger at sige, at SF også ville have lavet en dårligere efterløn, og kommer med det ene citat efter det andet af, hvad SF også ville. Jamen det er jo ikke noget forsvar for det skidt, man selv laver. Det, at andre måske også ville gøre det – og det betvivler jeg nu, i hvert fald ikke i det omfang, som det nu gennemføres – er jo ikke noget forsvar for, at

det er godt, det, man selv gør. Det er faktisk ikke andet end politisk drilleri i stedet for at forholde sig til indholdet.

Så kom det jo også frem i en af de korte bemærkninger, at det selvfølgelig er en forringelse, for formålet er, og det blev sagt både fra Socialdemokratiet og De Radikales ordfører, at færre skal gå på efterløn. Det er målet. Og hvis ikke færre går på efterløn, så ved vi også, at der ligger et notat ovre i Arbejdsministeriet, som man er parat til at tage op af skuffen, hvorefter man bare kan gennemføre flere forringelser: hæve efterlønsalderen, sænke efterlønsydelsen eller gøre noget af det andet, der skal sikre, at færre går på efterløn, for det er målsætningen med det hele.

Det, vi ser her, er endnu et skridt i retning af at udhule den solidariske velfærd. Den solidariske ordning, der var før, bliver med det her skubbet yderligere et skridt i retning af en individuel ordning, og det, man kalder en stor sejr med de ændringsforslag, som vi behandler i dag, er jo kun at understrege, at menneskene kan sætte pengene ind, og at de kan få dem tilbage igen.

Lad os forestille os, at vi gennemførte det princip overalt i velfærdssamfundet: Her er pengene til din tandlægekonto. Går du ikke til tandlægen, får du pengene igen. Her er penge til din bibliotekskonto. Går du ikke på biblioteket, får du pengene igen. Her er din sygehuskonto. Bruger du ikke sygehuset, får du pengene igen. Det er jo det princip, der ligger bag det her, som LO har sloget for – også meget ynkeligt – nemlig at understrege, at det her er blevet en mere individuel ordning i forhold til det, det var tidligere.

Det er faktisk et mønster, der er ved at tegne sig i udviklingen af vores velfærdssamfund. De solidariske principper, vi har gået og brystet os af som danskere, er blevet undermineret. Det største var på pensionsområdet, da vi gik fra folkepensionen over til arbejdsmarkedspensionerne. Nu har vi det her med efterlønnen. Så har vi diskussionen om mere brugerbetaling. Og ældre skal betale for deres hjemmehjælp, kommer der snart forslag om. Osv. osv. – alvorlige, dramatiske skridt væk fra det solidariske og over til det individuelle.

Så om selve indholdet i lovforslaget:

Jeg skal ikke gøre meget ud af det, men bare sige, at for mere end 90 procents vedkommende er der tale om forringelser for dem, som er nødt til at gå på efterløn på grund af, at de er ned-